

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1412/2023
03.07.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Соња Хаџи-Борјановић, адвокат из ..., против туженог „Триглав осигурање“ а.д.о. Нови Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 464/21 од 05.09.2022. године, у седници већа одржаној 03.07.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 464/21 од 05.09.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду П 1816/2018 од 09.03.2020. године, није дозвољено преиначње тужбе као у поднеску од 19.03.2018. године, осим у погледу дела захтева који се односи на ренту. Тужбени захтев је делимично усвојен. Обавезан је тужени да тужиљи на име накнаде материјалне штете због изгубљене зараде за период од 09.06.2019. године до 01.03.2017. године, исплати 598.941,34 динара, као и износ од 284.839,34 динара, оба износа са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, те на име новчане ренте месечни износ од 6.792,84 динара почев од дана пресуђења, сваког 01. у месецу, па убудуће док за то постоје услови, све доспеле рате одједном, са законском затезном каматом на сваки месечни износ од доспелости до исплате. Обавезан је тужени да тужиљи на име накнаде материјалне штете за пружање физиотерапеутских услуга, за период од 01.10.2011. године до 17.01.2014. године, исплати износ од 4.800 евра у динарској противвредности на дан исплате, са законском затезном каматом од 17.01.2014. године до исплате. Обавезан је тужени да тужиљи на име трошкова састава одштетног захтева исплати 22.500,00 динара са законском затезном каматом од 09.10.2013. године до исплате. Са делом тужбеног захтева за накнаду материјалне штете због изгубљене зараде за период од 09.06.2009. године до 01.03.2017. године, преко досуђеног износа од 598.941,34 динара са законском затезном каматом почев од дана пресуђења до исплате, па до траженог износа од 1.852.295,93 динара, са законском затезном каматом од 06.05.2014. године до дана пресуђења, као и преко досуђеног износа од 284.839,34 динара са законском затезном

каматом почев од дана пресуђења до исплате, до траженог износа од 988.042,42 динара са каматом од 25.03.2017. године до дана пресуђења, тужила је одбијена. Део тужбеног захтева за накнаду материјалне штете на име новчане ренте у месечном износу од 59.692,56 динара од 01.04.2018. године до дана пресуђења са законском затезном каматом на сваки месечни износ, од доспелости до исплате, је одбијен. Део тужбеног захтева за накнаду материјалне штете на име новчане ренте преко досуђеног износа од 6.792,84 динара до траженог износа од 59.692,56 динара од дана пресуђења за убудуће, док за то постоје законски услови, са законском затезном каматом на сваки месечни износ од дана доспелости до исплате је одбијен. Обавезан је тужени да тужиљи на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 208.181,50 динара са законском затезном каматом од дана извршности до исплате. Захтев за исплату законске затезене камате на досуђене трошкове поступка од дана пресуђења до дана извршности пресуде, је одбијен.

Допунском пресудом Вишег суда у Новом Саду П 1816/18 од 30.11.2020. године, део тужбеног захтева, којим је тражена накнада материјалне штете због изгубљене зараде и то преко износа досуђених у пресуди П 1816/18 од 09.03.2020. године до износа који су поднеском од 19.03.2018. године тражени за период од 01.06.2009. године до 30.11.2017. године, укупан износ од 4.136.113,80 динара са законском затезном каматом на износ од 1.507.701,86 динара од 01.01.2018. године до исплате, на име изгубљене зараде за период од 01.12.2017. године до 01.04.2018. године износ од 238.770,24 динара са законском затезном каматом на износ од 59.692,56 динара од 01.01.2018. године, на износ од 59.692,56 динара од 01.02.2018. године, на износ од 59.692,56 динара од 01.03.2018. године, на износ од 59.692,46 динара од 01.04.2018. године, је одбијен. Део тужбеног захтева којим је тражена накнада материјалне штете за пружање физиотерапеутских услуга и то преко износа досуђеног у пресуди П 1816/18 од 09.03.2020. године до износа који су поднеском од 19.03.2018. године тражени за период од 01.10.2011. године до 01.04.2018. године укупан износ од 12.320 евра у динарској противвредности на дан исплате са законском затезном каматом у висини референтне каматне стопе коју прописује ЕКБ почев од 01.04.2018. године до исплате, је одбијен. Део тужбеног захтева којим је тражено да суд обавезе туженог да тужиљи на име накнаде материјалне штете за пружање туђе неге и помоћи у кући за период од 23.11.2015. године до 23.11.2017. године, исплати износ од 540.000,00 динара са законском затезном каматом од 23.11.2017. године до исплате, је одбијен. Тужила је ослобођења плаћања трошкова судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 464/21 од 05.09.2022. године, ставом првим изреке, жалбе су усвојене и пресуда Вишег суда у Новом Саду П 1816/18 од 09.03.2020. године и допунска пресуда П 1816/18 од 30.11.2020. године, укинуте и пресуђене тако што: није дозвољено преиначење тужбе као у поднеску од 07.06.2022. године. Обавезан је тужени да тужиљи на име накнаде материјалне штете због изгубљене зараде за период од 09.06.2009. године до 30.11.2017. године исплати на име главног дуга укупан износ од 676.890,61 динара са каматом од 14.01.2022. године до исплате, те на име камате износ од 662.043,15 динара, док је захтев по наведеном основу одбијен преко досуђеног износа од 1.338.993,78 динара (676.890,61+662.043,17 динара) до траженог износа од 4.136.113,80 динара за период од 01.06.2009. године до 30.11.2017. године, као и захтев за исплату камате на износ од 1.507.701,86 од 01.01.2018. године до 14.01.2022. године и на износ од 830.811,25 динара (1.507.701,86 – 676.890,61 динара) од 14.01.2022. године до исплате. Обавезан је тужени да тужиљи на име накнаде материјалне штете због изгубљене зараде за период од 01.12.2017.

године до 01.04.2018. године исплати на име главног дуга укупан износ од 34.732,40 динара са каматом од 14.01.2022. године до исплате, на име камате износ од 13.393,14 динара, док је захтев по наведеном основу одбијен преко досуђеног износа од 48.125,54 динара до траженог износа од 238.770,24 динара, као и захтев за исплату камате на износ од 59.692,56 динара од 01.01.2018. године до 14.01.2022. године, на износ од 59.692,56 динара од 01.02.2018. године до 14.01.2022. године, на износ од 59.692,56 динара од 01.03.2018. године до 14.01.2022. године, на износ од 59.692,56 динара од 01.04.2018. године до 14.01.2022. године и на износ од 204.037,84 динара (238.770,24 – 34.732,40 динара) од 14.01.2022. године до исплате. Обавезан је тужени да тужиљи на име накнаде материјалне штете због изгубљене зараде за период од 01.04.2018. године до 05.09.2022. године исплати на име главног дуга укупан износ од 465.899,00 динара са каматом и то: на износе од по 8.763,00 динара месечно за период од 01.04.2018. године до 31.08.2022. године и на износ од 1.461,00 динара за период од 01.09.2022. године до 05.09.2022. године од дана доспелости сваког појединачног потраживања (месечног) за наведени период, сваког 01. у месецу до исплате, док је захтев по наведеном основу одбијен преко досуђеног износа од 465.899,00 динара до траженог износа од 3.173.679,00 динара са траженом каматом од дана доспелости сваког 01. у месецу до исплате. Обавезан је тужени да тужиљи на име месечне новчане ренте исплаћује износ од 8.763,00 динара почев од 05.09.2022. године док за то постоје законски услови док је захтев по наведеном основу одбијен преко досуђеног износа од 8.763,00 динара до траженог износа од 59.692,56 динара за период од 05.09.2022. године док за то постоје законски услови. Обавезан је тужени да тужиљи на име накнаде материјалне штете за пружене физиотерапеутске услуге за период од 01.10.2011. године до 30.04.2014. године исплати на име главног дуга 4.960 евра са каматом у висини референтне каматне стопе Европске централне банке на главне операције рефинансирања увећане за 8% поена од 01.04.2018. године до исплате, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, док је захтев по наведеном основу одбијен преко досуђеног износа од 4.960 евра до траженог износа од 12.320 евра (за период од 30.04.2014. године до 01.04.2018. године) са каматом. Обавезан је тужени да тужиљи на име накнаде материјалне штете за пружање туђе неге и помоћи у кући у периоду од 23.11.2015. године до 23.11.2017. године исплати износ од 13.876,00 динара са законском затезном каматом од 23.11.2017. године до исплате, док је захтев по наведеном основу одбијен преко досуђеног износа од 13.876,00 динара до траженог износа од 540.000,00 динара са законском затезном каматом од 23.11.2017. године до исплате. Обавезана је тужена да тужиљи на име састава одштетног захтева исплати износ од 22.500,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности до исплате, док је захтев за исплату законске затезне камате на досуђени износ за период од 09.10.2013. године до извршности пресуде одбијен. Обавезан је тужени да тужиљи на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 368.749,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности до исплате. Са делом захтева за исплату законске затезне камате на досуђене трошкове поступка од дана пресуђења до дана извршности пресуде, тужиља је одбијена. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиљи на име трошкова жалбеног поступка исплати износ од 217.098,00 динара. Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену у одбијајућем делу и одлуци о трошковима парничног поступка тужиља је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 3. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23) и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Нису основани наводи ревизије о битној повреди одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 3. став 1., члана 199. став 1., члана 200. став 3. и 4. ЗПП, указивањем да је суд био дужан да одлучи о захтеву из поднеска од 07.06.2022. године. Супротно ревизијским наводима, правилно је другостепени суд закључио да се првостепена пресуда испитује у оквиру чињеница, доказа и захтева који су постојали у време првостепеног пресуђења, те да нема места одлучивању о захтеву из поднеска од 07.06.2022. године. Неосновани су наводи о учињеној битној повреди поступка из члана 385. став 1. у вези члана 336-345 ЗПП, члана 343. став 1., члана 2. став 1. и члана 3. став 1. ЗПП, јер се другостепени суд досуђујући материјалну штету због изгубљене зараде од 01.04.2018. године до 05.09.2022. године са каматом и након тог периода месечне новчане износе ренте, и одбијајући тужбени захтев преко досуђених износа, кретао у оквиру постављеног захтева, па формулацијом основа досуђивања наведених износа није повређен члан 3. став 1. ЗПП. Другостепени суд није учинио ни битну повреду поступка из члана 374. став 1. у вези члана 8. ЗПП, односно повреду из члана 374. став 2. тачка 7. и 386. став 3. ЗПП, с обзиром да је оценио изведене доказе и дао јасне разлоге за одлуку, због чега се неосновано износе тврдње о контрадикторности датих разлога. Такође је дао јасне разлоге у погледу предлога тужиле за извођење доказа наведених у ревизији и за саслушање сведока, па се неосновано указује на повреду поступка из члана 384. и 385. у вези члана 310. – 335., члана 343. став 1. и 2. ЗПП (па и повреде из члана 374. став 1. у вези члана 314., члана 230. и 276. ЗПП).

Према чињеничном стању утврђеном пред другостепеним судом пред којим је отворена расправа у смислу одредбе члана 383. став 3. Закона о парничном поступку, следи да се дана ...2009. године на путу Врбас – Бачко Добро Поље, око 18,00 часова догодила саобраћајна незгода којом приликом је путничко возило „Volkswagen golf 3“ рег. ознаке ..., којим је управљала ББ, слетело са коловоза. Том приликом је у возилу била и њена мајка, овде тужилца АА, која је испала из возила и задобила тешке телесне повреде у виду прелома 5. и 6. вратног пршљена са уласком у медуларни канал, прелом од 3. до 12. ребра са леве стране, оштећење плућа са леве стране и прелом леве кључне кости. Након спроведених третмана код тужилца је заостала потпуна одузетост горњих и доњих екстремитета са трајним умањењем животне активности 100%, што се огледа у немогућности покрета руку и ногу. Возило у коме се тужилца налазила било је осигурано од ауто-одговорности за штету причињену трећим лицима код туженог „Триглав осигурање“ а.д.о. Београд. Тужилца је рођена ...1959. године, завршила је средњу ... школу и по струци је ... техничар, мајка четворо деце. Радни однос је засновала 1979. године, а од 1985. године је радила у банци у домену своје струке. Године 2001. године постала је члан Савеза ... Србије и од 2002. године поседује стручно звање ... . Од 2006. године била је запослена у „Делта осигурање“ а.д. Београд, а 2007. године на њен захтев, раскинут јој је радни однос, с тим што је желела да се и даље бави пословима агенције за вођење послова. Решењем Фонда ПИО код тужилца је утврђен потпуни губитак радне способности од 09.06.2009. године трајно, као последица предметне незгоде ван рада, а решењем од 13.08.2009. године тужилца је утврђено право на инвалидску пензију почев од 09.06.2009. године у износу од 24.717,73 динара месечно, која исплата тече од наведеног датума. Тужилца је корисник

увећаног додатка за помоћ и негу другог лица почев од 09.06.2009. године са исплатама ближе наведеним у образложењу другостепене одлуке. Тужили је, с обзиром на тежину обољења и стања, као последице предметне повреде, неопходна стална физиотерапеутска услуга и стална туђа нега и помоћ. Тужили су у периоду од 01.10.2011. године до 30.04.2014. године пружене физиотерапеутске услуге од стране физиотерапеута четири пута недељно по сат времена уз накнаду од по 10 евра по сату, што за наведени период износи укупно 4.960 евра, док за период након 30.04.2014. године тужила није пружила доказе на околност да је имала трошкове по наведеном основу. Тужила је у спорном периоду од 23.11.2015. године до 23.11.2017. године на име туђе неге и помоћи геронтодомаћици исплатила 411.600,00 динара, а тужили је као кориснику инвалидске пензије по овом основу исплаћено 397.724,00 динара, тако да тужили на име туђе неге и помоћи разлика између износа који је тужила исплатила геронтодомаћици и износа који је тужили исплаћен на име помоћи и неге од стране од Фонда за ПИО износи 13.876,00 динара. Према првој варијанти налаза и мишљења судског вештака економско-финансијске струке од 28.01.2022. године, засноване на подацима о просечним зарадама у РС за средњу стручну спрему, изгубљена зарада за тужилу, у периоду обрачуна од 09.06.2009. године до 30.11.2017. године, на дан вештачења 14.01.2022. године износи укупно 1.338.933,78 динара, од чега износ од 676.890,61 динара чини главницу, а износ од 662.043,17 камату, а у периоду обрачуна од 01.12.2017. године до 01.04.2018. године, на дан вештачења 14.01.2022. године, износи укупно 48.125,54 динара, од чега износ од 34.732,40 динара чини главницу, а износ од 13.393,14 динара камату. За период од 01.04.2018. године до 05.09.2022. године, као дана пресуђења, изгубљена зарада износи 465.899,00 динара (за период од 01.04.2018. године до 31.12.2018. године износ од 78.867,00 динара (9 месеци x 8.763,00 динара), за период од 01.01.2019. године до 31.12.2021. године износ од 315.468,00 динара (36 месеци x 8.763,00 динара), за период од 01.01.2021. године до 31.08.2022. године износ од 70.104,00 динара (8 месеци x 8.763,00 динара) и за период од 01.09.2022. године до 05.09.2022. године износ од 1.460,00 динара (5 дана x 292,00 динара). Новчана рента почев од 05.09.2022. године па убудуће износи 8.763,00 динара. Полазећи од висине изгубљене зараде применом просечне зараде у Републици Србији за ССС, преостали износ суме осигурања, након претходних исплата од стране туженог на дан штетног догађаја није исцрпљена. Имајући у виду суму осигурања на дан штетног догађаја, вредност изгубљене зараде применом просечне зараде у Републици Србији за ССС за ... техничара износи 2.377.490,14 динара, или 120,30% преосталог износа суме осигурања на дан штетног догађаја.

Другостепени суд је укинуо првостепену пресуду и на основу утврђеног чињеничног стања применом члана 195. став 1. Закона о облигационим односима делимично усвојио тужбени захтев на име накнаде материјалне штете због изгубљене зараде, месечне новчане ренте, материјалне штете за пружене физиотерапеутске услуге и за пружање туђе неге и помоћи, уз закључак да се одговорност туженог заснива на одредбама члана 897., 940. и 941. Закона о облигационим односима. Као основицу за обрачун изгубљене зараде, као и ренте, узета је просечна зарада у Републици Србији за средњу стручну спрему, с обзиром да је циљ накнаде штете да се материјална ситуација оштећене доведе у оно стање у коме би се налазила да до штетне радње није дошло, при чињеници да је тужила свој посао у струци напустила и радни однос из личних разлога прекинула 2007. године. Тужила није пружила доказе да је предузимала активне радње у циљу оснивања своје ... агенције, а намера тужиле у наведеном правцу није довољна да би се као основица за обрачун ренте и изгубљене зараде применила средња стручна спрема у ... делатности и делатности ... . Стога је

одлуку о висини изгубљене зараде, као и новчане ренте суд засновао на првој варијанти допунског налаза и мишљења вештака од 28.01.2022. године, односно 18.04.2022. године и тужилји досудио износе према овој варијанти, а одбио тужбени захтев преко ових износа и износа из постављеног захтева. Делимично је усвојен тужбени захтев на име материјалне штете за пружене физиотерапеутске услуге за период од 01.10.2011. године до 30.04.2014. године у износу од 4.960 евра, док је преко наведеног износа тужбени захтев одбијен, с обзиром да тужилја није пружила доказе на околност да је имала трошкове по наведеном основу за период након 30.04.2014. године. Делимично је усвојен захтев за накнаду материјалне штете за пружање туђе неге и помоћи у износу од 13.876,00 динара за период од 23.11.2015. године до 23.11.2017. године, преко ког износа је тужбени захтев одбијен имајући у виду износе које је тужилја исплатила геронтодомаћици и износе које је по том основу примила. Тужилја има право и на износ на име састава одштетног захтева, али сходно члану 150. став 1. ЗПП наведени трошкови спадају у трошкове поступка, са којих разлога на наведени износ камата не може тећи пре пресуђења.

По оцени Врховног суда другостепени суд је правилно применио материјално право.

Одредбом члана 195. став 1. Закона о облигационим односима прописано је да ко другоме нанесе телесну повреду или му наруши здравље дужан је накнадити му трошкове око лечења и друге потребне трошкове с тим у вези, као и зараду изгубљену због неспособности за рад за време лечења. Ставом 2. истог члана овог закона прописано је да ако повређени због потпуне или делимичне неспособности за рад губи зараду, или су му потребе трајно повећане, или су могућности његовог даљег развијања или напредовања уништене или смањене, одговорно лице дужно је плаћати повређеном одређену новчану ренту, као накнаду за ту штету. Чланом 185. став 1. овог закона прописано је да је одговорно лице дужно успоставити стање које је било пре него што је штета настала. Истим законом у члану 185. став 1. прописано је да је одговорно лице дужно успоставити стање које је било пре него што је штета настала, а чланом 186. да обавеза накнаде штете сматра се доспелом од тренутка настанка штете. Чланом 897. истог закона прописано је да се уговором о осигурању обавезује уговарач осигурања да плати одређени износ организације за осигурање (осигуравач) организација се обавезује да, ако се деси догађај који представља осигурани случај, исплати осигуранику или неком трећем лицу накнаду, односно уговорену своту или учини нешто друго.

Када се имају у виду цитиране одредбе Закона о облигационим односима и утврђено чињенично стање, правилан је закључак другостепеног суда за досуду износа материјалне штете на име изгубљене зараде и ренте према основици за обрачун просечне зараде у Републици Србији за средњу стручну спрему. Циљ накнаде штете је да се материјална ситуација оштећене доведе у оно стање у коме би се налазила да до штетне радње није ни дошло. У конкретном случају тужилја је напустила посао у својој струци и радни однос је прекинула 2007. године, те стога накнада штете због изгубљене зараде и ренте тужилји припада применом просечних зарада у Републици Србији за средњу стручну спрему, код чињенице да тужилја није доказала да је предузимала радње у циљу оснивања ... агенције, уз правилан закључак да сама намера у том смислу не даје право за досуду накнаде штете по другом основу. Стога је правилно одбијен тужбени захтев преко досуђених износа по овом основу, као и преко досуђених износа за пружене физиотерапеутске услуге и туђу помоћ и негу.

Неосновани су наводи ревизије да је погрешно примењено материјално право одбијањем тужбеног захтева за накнаду материјалне штете преко досуђеног износа. Тужилац је престао радни однос 2007. године, знатно пре саобраћајне незгоде, а тужилац није доказала да је у тренутку саобраћајне незгоде предузимала радње на отварању ... агенције, нити да би висина материјалне штете требало да буде одређена према просечној заради у РС за средњу стручну спрему за ... пословање.

Одлука о трошковима парничног поступка је донета правилном применом одредаба члана 165. у вези члана 154. ЗПП, а техничке грешке при сабирању у смислу члана 362. ЗПП могу бити исправљене у свако доба.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Захтев тужилаца за накнаду трошкова ревизијског поступка је одбијен, јер је тужилац није успела у поступку по ревизији.

**Председник већа-судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић